Č. 5185.

Státní zaměstnanci. — Školství: * Předpis o započtu asistentské služby do postupu podle § 5 zákona z 8. dubna 1919 č. 198 Sb. vztahuje se pouze na asistenty, kteří byli ustanoveni podle § 1 min. nař. z 1. ledna 1897 č. 9 ř. z.

(Nález ze dne 7. prosince 1925 č. 18.541).

Věc: Dalibor H. v P. proti ministerstvu financí o propočítání služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Zem. fin. řed. v Praze nevyhovělo výměrem z 2. září 1924 žádosti st-lově o započtení asistentské služby na vysoké škole báňské v Příbrami, poněvadž služba asistentů s neúplnou kvalifikací dle §§ 1 a 5 zák. z 8. dubna 1919 č. 198 Sb. jest započítatelná pouze do pense, nikoli však do postupu. Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad v dohodě s min. vnitra odvolání st-le z uvedeného výměru, podanému vzhledem k ustanovení §§ 2 a 5 zákona č. 198/1919, poněvadž byl ustanoven vysokoškolským asistentem podle § 2 min. nař. č. 9 ř. z. z r. 1897.

O stížnosti, vytýkající tomuto rozhodnutí nezákonnost, uvážil nss takto:

St-l namítá, že ustanovení § 1 lit. c) min. nař. č. 9 ř. z. z r. 1897 se na něho jako geometra nevztahuje, poněvadž podle studijního řádu vysoké školy technické není pro geometra předepsána druhá státní zkouška, a soudí, že jako geometr-asistent měl plnou kvalifikaci, které nabyl tím, že vykonal s prospěchem jedinou pro geometry předepsanou odbornou státní zkoušku, a přísluší mu proto nárok na započtení doby asistentské nejen do pense, nýbrž i do postupu. Tento názor nemá opory v zákoně.

Podle § 5 zák. z 8. dubna 1919 č. 198 Sb. započítá se asistentům a konstruktérům, kteří přestupují do jiné služby státní, služební doba na vysoké škole od nabytí plné kvalifikace plně do postupu a pense. Odpověď na spornou otázku, co dlužno rozuměti plnou resp. neúplnou kvalifikací, se podává z §§ 1 a 2 zákona, z nichž je zřejmo, že asistenty a konstruktéry vysokoškolskými s plnou kvalifikací rozumět lze jedině ty, kdo byli ustanoveni podle § 1 min. nař. z 1. ledna 1897 č. 9 ř. z., prokázavše, že vykonali druhou státní zkoušku pro tu kterou vysokou školu předepsanou, kdežto za asistenty nemající kvalifikace dlužno pokládati ty, kdo byli ustanoveni asistenty výpomocně podle § 2 uvedeného nařízení.

Ze správních spisů je patrno, a st-l také přiznává ve stížnosti, že byl ustanoven asistentem vysokoškolským podle § 2 min. nař. z 1. ledna 1897 č. 9 ř. z., maje pouze státní zkoušku pro geometry jedině předepsanou. Není-li tudíž sporu, že st-l působil na vysoké škole báňské v Příbrami, pro kterou jsou min. vyhláškou z 2. srpna 1904 č. 85 ř. z. předepsány v § 18 dvě státní zkoušky, jako výpomocný asistent podle § 2 cit. min. nař., nemaje plné kvalifikace, postupoval žal. úřad ve

shodě se zákonem, nezapočetl-li mu do postupu dobu, po kterou působil na této vysoké škole jako asistent s neúplnou kvalifikací.

Č. 5186.

Domovské právo (Slovensko): K výkladu § 10 zák. čl. XXII : 1886 — věta jako při Boh. 3029 adm.

(Nález ze dne 7. prosince 1925 č. 23.536).

Věc: Lucian B. v K. (adv. Dr. Lud. Medvecký z Bratislavy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran domovské příslušnosti.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — —

Stížnost uvádí, že otec st-lů od roku 1881 zdržuje se v Ž., platí daně, takže od roku 1885 nabyl tamže domovské příslušnosti; stalo se tak ipso facto a dovozuje poukazem na § 6 zák. čl. V z r. 1876, pak zák. čl. XVIII z r. 1871, že dle § 10 zák. čl. XXII z r. 1886 stačí k nabytí domovské příslušnosti kvalifikovaný 4letý pobyt za dalších předpokladů § 10 cit. zák. čl., aniž třeba výslovného přijetí.

Názor tento však nelze sdíleti. Nss vyslovil již opětně, zvláště v nálezu Boh. 3029 adm. právní názor, že domovské příslušnosti v obci na Slovensku nenabývá se již pouhým splněním náležitostí v § 10 zák. čl. XXII : 1886 vytčených, nýbrž teprve když přistoupí k tomu výslovný projev vůle obce, že dotčenou osobu do svého svazku přijímá. Na tomto názoru nss trvá.

Pokud se st-l dovolává pro opačný názor motivů zák. čl. V : 1876, jest podotknouti, že pro výklad zák. jest rozhodným jeho znění, jímž zákonodárce svou vůli skutečně vyjádřil a že motivy zákona mohou přijíti v úvahu jen, když podporují znění zákona. Znění § 6 zák. čl. V : 1876 se v podstatě srovnává s ustanovením § 10 zák. čl. XXII : 1886 a pro názor nss-u výše uvedený mluví i ustanovení § 4 zák. čl. V : 1876, který praví, že domovské příslušnosti možno nabýti usazením aneb bez něho výslovným přijetím do svazku obce, dále § 7, který stanoví, že ten, kdo se usadil v obci, může žádati o přijetí do obecního svazku, a § 8, dle něhož žádá-li se o přijetí do svazku obce bez usazení se.....; ze znění těchto ustanovení nutno souditi, že jak v případě usazení se tak i bez něho lze nabýti domovské příslušnosti jen přijetím do svazku obce k podané žádosti vysloveným. Srovnávají-li se cit. předpisy s ustanovením § 6 zák. čl. V/1876, nelze dospěti i tu k jinému výkladu, než jaký dán § 10 zák. čl. XXII : 1886 a byl dle toho, ježto znění tohoto předpisu odpovídá ustanovení § 6 zák. čl. V : 1876, stejný právní stav i za působnosti posléz uvedeného zákonného článku.

Tvrzení při ústním líčení přednesené, že st-l nabyl dle § 48 zák. čl. I. : 1879 uh. stát. občanství, nebylo v adm. řízení předneseno, a jest nepřípustnou novotou. Ostatně i kdyby byly dány předpoklady pro použití cit. ustanovení, neplynulo by ještě z toho, že otec st-lův nabyl do-